Svenska Canada Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 326 Logan ave. Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott ... $2.00
Halvt år, i förskott ... 1.00
Helt år till Förenta Staterna ... 2.00
Helt år till Sverige ... 2.50
Halvt år till Sverige ... 1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 24 november, 1921.

MEIGHEN DÖDADE VETENÄMNDEN.

DET KANSKE kan tyckas att vi de sista veckorna alltför mycket tuggat och tuggat om det stundande federala valet. Men då detta val är av så stor betydelse för allt folket gentemot de stora intressena, ha vi ansett oss ha skyldighet att så långt vi kunnat varna och upplysa. Den nuvarande regeringen och dess parti söker på sitt vanliga samvetslösa sätt att slå blå dunster i ögonen på folk för att på så sätt skada de progressiva och demokraiska falanger, som nu bjuda det gamla slavdrivarpartiet spetsen. Vi ha redan förut nämnt, hur den hänsynslösa yrkespolitikern Meighen söker värva anhängare geno matt lova en vetenämnd. Vi ha framhållit att detta löfte blott är ett politiskt trick. För dessa våra åsikter finna vi stöd i det senaste numret av The Grain Growers' Guide, som under ovanstående rubrik å redaktionssidan skriver följande artikel, som talar för sig själv och som vi härnedan återgiva i översättning:

Regeringens publicitetsmaskin (med sin miljon dollar kampanjfond) överflödar landet med litteratur uppmanande till understöd av regeringen på grund av premiärminister Meighens löfte att etablera en frivillig vetenämnd. De påstå nu, att Mr. Meighen var vetenämndens upphovsman samt angelägen att hjälpa västerns farmare att marknadsföra sitt vete. Fakta äro absoluta motsatsen. Det följande är en kort historik av västerns marknadsförande av skörden under kriget:

1 Veteskördarna av 1917 och 1918 såldes till de allierade regeringarna för priser fixerade till samma siffra, som fixerats av Förenta Staternas regering.

2. Sommaren 1919 föreslog regeringen av Canada (av vilken Meighen var medlem) att borttaga all kontroll samt göra marknaderna öppna.

3. The Canadian Council of Agriculture telegraferade den 10 juli 1919 en längre resolution till premiärminister Borden påyrkande bildandet av en vetenämnd för att marknadsföra 1919 års skörd, enär marknaderna på andra sidan Atlanten alla voro kontrollerade och enär den canadiska marknaden skulle demoraliseras, om den lämnades okontrollerad.

4. Regeringen fäste ingen uppmärksamhet vid farmarnas krav. Men den 21 juli 1919 öppnade de marknaden i Winnipeg under förhoppning och väntan att priset raskt skulle gå ned. Marknaden öppnades med oktober vete säljande för $2.24½, vilket snabbt steg till $2.45½. Regeringen stängde Winnipeg marknaden den 29 juli efter åtta dagar av stigande priser. Ej vetande vad annat att göra, gick regeringen in på farmarnas krav och skapade vetenämnden.

5. Under vintern 1919—1920 förklarade sig västerns farmare på sina provinsiella konventioner för vetets marknadsförande av regeringen, så länge som köpande av regeringarna fortsatte utomlands. Den 2 juni 1920 telegraferade the Council of Agriculture en längre resolution till Sir Robert Borden begärande en lagstiftning, enligt vilken vetenämnden kunde fortsättas för ytterligare ett år. Inför denna aktiva opposition antogs en lag, känd som the Wheat Board Act, samt hade gällande kraft till den 15 augusti 1921.

6. Sir Robert Borden avgick och Hon. Arthur Meighen blev den 10 juli 1920 premiärminister. Sex dagar senare kungjorde mr Meighen, att vetenämnden ej skulle fortsättas. Han fäste ingen som helst uppmärksamhet vid farmarnas i västern krav. Intet val var i sikte och han såg sig ej om efter farmarnas röster. Han lyssnade endast till rösten av Winnipeg Grain Exchange.

Dessa äro de odisputabla fakta i historien om spannmålens marknadsförande samt mr Meighens relation till vetenämnden. Mr Meighen skapade ej vetenämnden, han dödade den, då farmarna voro i yttersta behov av densamma. Istället för att vara fader till vetenämnden var mr Meighen dess exekutor. Och nu kommer han fram med sin "tin pot" politiska vetering under förhoppning att farmarna ha glömt samt skola bli lurade av hans anbud. Men västerns farmare ha goda minnen.

Så långt Grain Growers' Guide. Vi vilja hoppas att västerns farmare ej glömma Meighens låga handlingasätt utan besvara detsamma med att på valdagen avgiva sina röster för de kandidater, som kunna och vilja föra deras talan samt kämpa för folkets bästa intressen.

Edra ögon

Ett hälsosamt, rensande uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13

Murine Eye Remedy Co., Chicago

VÄRLDENS OLJEKÄLLOR.

KAMPEN om råämnena är den röda tråden i nutidens storpolitik samt bliver alltmera så efterhand som de taggtrådsstängsel av tullskydd, som varje land omgärdar sina råämnesmonopol med, växa i höjd och täthet. Är ett land herre över ett viktigt råämnesmonopol, så kan detta land diktera priserna som det finner för gott och i övrigt vara storordig i handelspolitiken. Är ett lands industri däremot beroende av ett utländskt råämne, har det blott en sak att göra — nämligen att tålmodigt acceptera de fastställda priserna.

Råolja är ett råämne, vars förbrukning under de senaste åren stigit ganska våldsamt. Man förstår denna stigning, när man betänker, vilka enorma massor, som dagligen förbrännas i motorer av varje slag, i automobiler etc. Och kanhända om någon tid blir också flygmaskinen en stor oljekonsument. Nu äro oljekällorna icke evigt givande. En del ha allaredan sinat ut. Spörsmålet om erövrandet och uppdagandet av rika oljedistrikt är därför av så stor vikt, att det intresserar alla världens diplomater.

I världens produktion av olja är Amerika det ledande landet, men exporten från Förenta Staterna är ganska ringa på grund av den stora hemmaförbrukningen.

Fastän Amerikas oljeproduktion utgör mer än hälften av världens produktion så seglar ingalunda Amerika i benzin eller petroleum. Tvärtemot komma snart flera av dess oljekällor att bliva torrlagda, om det nuvarande produktionstempot upprätthålles. Härpå har man förklaringen på den ivrighet och nervositet, som den amerikanska politiken lade i dagen, då för en tid sedan man växlade noter mellan England och Amerika beträffande detta spörsmål.

Av andra oljeproducenter må först och främst nämnas Mexiko under det att Rysslands produktion under de senare årens oroligheter gått starkt tillbaka. Som det nya möjligheternas land på oljeproduktionens område nämnes Mesopotamien, vars ofantliga oljeskatter under en längre tid varit föremål för en del politiska förvecklingar, som i dessa dagar avslutats sålunda, att England förvärvat aktiemajoriteten i det bolag, som omfattar de flesta av oljefälten.

Den bundna energi, som finnes i radium och som med lätthet kan ikläs så många former så att dess användbarhet blir mångfaldig, lägger den modärna tekniken — nämligen på trafikmedlens område — mer och mer beslag på. Därför är spörsmålet om mandat över oljekällorna ett ämne till en storpolitisk konflikt, som bliver alltmer eldfängd eftersom oljeförbrukningen ökas. Samtidigt stiger råämnet självt i vikt och värde.

ENGELSKA FARHÅGOR FÖR ETT NYTT VÄRLDSKRIG 1923.

DAILY EXPRESS yttrar sig nyligen mycket pessimistiskt om läget i Stilla havet och påstår, att överallt i världen statsmän, bankirer, affärsmän och diplomater anse som sannolikt, att det inom kort tid kommer till konflikt mellan Japan och Amerika om herraväldet i Stilla havet. Det kan sättas i fråga, om Washingtonkonferensen skall kunna avlägsna denna fara. Om detta ej lyckas, äro de brittiska intressena i Canada, Australien och fjärran östern svårt hotade.

Gentemot detta invänder Daily Express, att den irländska frågan är en bisak i jämförelse med faran för ett nytt världskrig.

Tidningen framlägger slutligen de skäl, som, så snart Japans militärkraft blivit tillräckligt stark, nämligen omkring 1923, varje ögonblick kunna framkalla kriget. Dessa skäl äro den japanska invandringen i California, det begärda internationella erkännandet av de koncessioner Japan under kriget avtvang flera kinesiska myndigheter, ävensom den militära andan i Japan. I detta krig kan England icke vara neutralt. Canadas intressen äro förknippade med Amerikas, ehuru Amerika förorsakat Canada alla obehag och lagt alla svårigheter i vägen för dess handel med Förenta Staterna. Australien protesterar mot uppsägandet av överenskommelsen med Japan. Detta har sin betydelse i detta sammanhang, då Australien är på det klara med, att, så snart den engelsk-japanska alliansen icke mera existerar, kommer det första japanska angreppet att riktas icke mot Amerika utan mot Guam, Filippinerna och Australien. Därför måste kriget förhindras, vilket endast kan ske om Washingtonkonferensen blir framgångsrik. Om den blir det!

Den stora "fredskonferensen" i Washington, då "svärden skola smidas till plogbilar", står för dörren, men trots allt idelig tal om "fred, avväpning och uppriktig vänskap", förefaller det som om fredsförsäkringarna icke vore fullt uppriktiga. En viss beklämning inger det t. ex. att flera av de mest framskjutna utländska "fredsdelegaterna" äro notoriska krigsentusiaster. Att krigsörnarna i en hast skulle förvandlas till fredsduvor, har den oinvigde svårt att fatta. Bockfoten, det egoistiska intresset, är tydligt i alla framställningar från de resp. länderna. Lägg härtill en tydligen skönjbar misstro mot "vännerna", och vi hava en konturteckning av "fredskongressen", som ej är synnerligen uppmuntrande. Hvad Frankrike beträffar synes dess främsta ansträngningar gå ut på att få en ny maktkoalition formad mot Tyskland, som skulle skydda och stöda landet i dess exploatering av Tyskland. Och hvad slutligen de utländska lånen angå, framgår det otvetydigt att gäldenärerna ej hava den minsta tanke på dess betalning. Hvad den närmaste framtiden politiskt bär i sitt sköte, är därför ännu så länge höljt i mörkaste natt, skriver vår kollega Vestkusten.

Nyligen gick genom pressen en uppgift att Greater London har 7,476,168 invånare, således ett par millioner mer än New York, som har 5,620,048. Vid en närmare granskning har det visat sig att man i Greater London inbegripit befolkningen i en hop närliggande självständiga städer på en yta av sammanlagt 693 kv.-mil. Befolkningen i den municipala enheten London har ej fullt fem millioner invånare, således mindre än staden New York. Sammanslår man staden New York befolkingen även i de närliggande samhällena på tillsammans 693 kv.-mil, särskilt i New Jersey, får man nog en än högre siffra än Greater London, så hur man räknar är New York nu större än London.

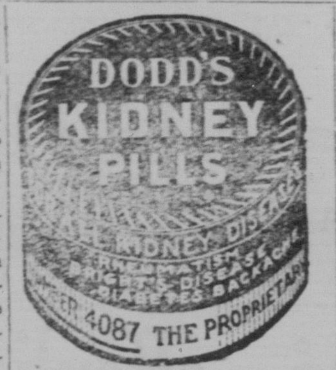

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Oljeljus Bättre Än Elektrictet Eller Gas.

Bränner 94 procent Luft.

En ny oljelampa, som ger ett förvånansvärt briljant, milt och vitt ljus, även bättre än gas eller elektricitet, har prövats U. S. regering och 35 ledande universitet samt funnits vara överlägsen 10 ordinarie oljelampor. Den brinner utan lukt, rök eller oväsen — ingen uppumpning, är enkel, ren och säker. Bränner 94 proc. luft och 6 proc. vanlig kerosene (kololja.)

Uppfinnaren, G. W. Johnson, 595 McDermot Ave., Winnipeg, erbjuder att sända en lampa på 10 dagars FRITT prov eller också ge en FRITT till den första förbrukaren å varje ort, som hjälper honom introducera den. Skriv till honom idag för fullständiga upplysningar. Bed honom även förklara, hur ni kan få agentur samt utan erfarenhet eller pängar förtjäns $$250 till $500 per månad.

NATUR- OCH ARBETSLIV I CANADA.

Professor Helge Nelson vid Lunds universitet redogör för sina intryck från Canada uti Sydsvenska Dagbladet Snällposten.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Askskurar och solsken avlöste varandra och gjorde vägarna, som i detta nya land ej hunnit grusläggas, svåra att komma fram på. Snart sitta vi fast i leran. Hästar måste hämtas för att få automobilen upp ur modden. Mina reskamrater invigde mig under väntan i det ädla spelet "pitch and toss", hvilket bestod i att kasta ett 5-centmynt så nära en i marken nedsatt sticka som möjligt. Den som kom närmast fick de andras 5-centare. Jag försvarade den svenska äran och tjänade in middagen. Dagen gick under det jag studerade vetefält och sökte konstatera svenskars befintlighet, medan mina kamrater arbetade på ett ekonomiskt mer inbringande sätt. Vetet växer utomordentligt här, och fälten äro redan stora på de prärier, som breda ut sig mellan asp-"bushen". Då och då fara vi genom de härligaste prärieängar, som prunka i många färger. Blomsteren äro delvis de svenska eller mycket närstående. Den svenska "mjölken" kan färga den alldeles röd, men förekommer ännu mer i skogshyggena, sedan dessa bränts. Riddarsporre, gullris och rölleka höra till prärieängens vanligaste blommor. Nyponbusken växer låg — blottdtB-etao från marken — men dess blommor äro lysande röda.

Det började mörkna, vägarna blevo allt bedrövligare och vid 10-tiden på kvällen sitta vi fast ännu en gång, och där blir en lång väntan efter nästa par hästar. I nordväst ligger en blodröd strimma vid horisonten, — den flyende dagen. Och så i halvmörkret började det flamma. Som fladdrande band, som utstrålande ljusknippen eller blott som en ljus kant kring molnen lyser norrskenet upp i augustinatten. En underbar sommarsyn!

Vi skulle ånyo ned över Peacefloden, som går i en stor krok, för att komma till Spirit River. Utför dalbranten går det bra, och mitt i natten för oss färjkarlen över den strida floden. Men sedan, uppför den andra branten, vill vår "car" bara gå för sig själv och knappt det. Passagerarna få i mörkret, sedan norrskenet upphört, följa automobilen springande, så gott de kunna i lermodden.

Själv vill jag om möjligt ned till tåget som två gånger i veckan avgår vid ½ 3-tiden på morgonen från Spirit River. Det blev klart att detta ej kunde hinnas utan extra arrangemang. Vår automobil gick tyngd av präriens lera, och utan luft i ena bakringen, som en ångvält även på planare mark. Då avlastar två av reskamraterna sig själva och sitt bagage mitt på landsvägen medan automobilen lättad kan sätta fart och vi genskjuta tåget på en liten biväg. På några engelska mils avstånd skymta vi lokomotivets glimmande öga, medan vi själva mellan havre- och vetefält och över plöjda marker, i varje sekund väntande att sitta fast i modden söka hinna före till vägkorsningen. Det lyckades — nära 5 minuter före. Belysta av automobillyktan ställde vi oss på spåret. Tåget stoppade. Våta och leriga till knäna och med skorna som lerklumpar kröpo vi till kojs vid 3-tiden på morgonen. De fem minuterna gåvo mig 4 dagar, ty så länge dröjde det innan nästa tåg avgick. Men jag fruktar, att vår automobil under den sista kapplöpningen "tröskade" mer säd än den strängt taget hade rätt till.

— — — —

Det var några dagar senare. Under ciceronskap av mr J. E. Forslund, en av de mer kände svenskarna i Canada, som varit i den stora Canadian Pacific-järnvägens tjänst i över 30 år, och hvilken som ingen annan känner den svenska kolonisationen i prärie-staterna tog jag en 300 kilometer lång rundresa över den typiska prärien sydväst om Calgary. Denna stad är helt och hållet tillskapad av det stora järnvägsbolaget samt ny en välbyggd stad på 70,000 invånare. Men staden har ej alls de framtidsutsikter som Edmonton längre norr, vilken ligger i ett naturligare rikare åkerbruksdistrikt och som dessutom har rikare kollager än Calgary. (Alberta är för övrigt ett av jordens kolrikaste områden). Edmonton har ungefär så mycket regn som Sydsveriges ganska torra ostkust. Men Calgarytrakten har ej mer än hälften så mycket, och endast på den högre liggande prärien och i grannskapet av Klippbergen är nederbörden tillräcklig för åkerbruk. Der breder i stället den "rullande prärien" ut sig med sina vågiga grässlätter, där här och var en liten avloppslös sjö med salthaltigt vatten möter ögat. Icke ett träd synes så långt du kan se. Kan människan endast giva dessa torra marker vatten, bliva emellertid även de bördiga vetefält. Canadian Pacific-järnvägen, som äger vidsträckta landarealer, har väster om Calgary utfört väldiga "irrigations"-anläggningar, varigenom Bowflodens vatten, som dämmes upp genom den väldiga Bassanodammen föres ut över fälten och fruktbargör dem. En dylik konstbevattning är emellertid i och för sig dyrbar och fordrar mycket omtanke och arbete hos lantbrukaren vid vattnets ledande över fälten. En fara för farmaren i dessa trakter ligger i de ofta förekommande hagelskurarna. Just dagen innan hade en hagelstorm gått fram över en del av de trakter, vi genomrest. Vet- och havrefält stodo som mejade av lien, där hagelskuren gjort sitt verk grundligast, och hela skadan — några minuters verk — beräknas till 1 miljon dollars.

— — — —

Mellan dessa olika prärietyper — den i norr, där skogen kämpar med prärien om övervåldet och den i sydväst, där den obetydliga regnmängden kanske ej tillåter annat än saltbuskar och en tovig gräsväxt — finnas alla övergångar. Likaså växlar präriens jordmån. Där den är som bäst är den som en fet skånsk, nästan stenfri lera med ett djupt myllager, men på präriens vågiga yta dyka också upp ryggar och områden av sterilare sand och grus. Till sina ytformer är dessa prärier en mångdubblad upplaga av den vågiga skånska och danska slätten, endast svagare böljande, skoglös och vidgande sig till ett oändligt perspektiv, då du kommit upp på någon av de breda ryggarna. Medan jag for igenom där, slogs jag av likheten med det jylländska landskapet. Jag vände mig till min ciceron och frågade honom vad det var för folk, som bodde där. "Jo, här på ett stort område är det danskar", blev svaret.

— — — —

Av Canadas prärier är något mer än 100,000 kbm. lagda under plogen — tre gånger Sveriges åkerareal. Enligt en kanske optimistisk beräkning äro ytterligare omkring sex gånger denna areal värda odlarens möda. Det är jämte Sibirien de stora odlingsmöjligheternas land i världen. För tjugo år sedan hade prärieprovinserna Manitoba, Saskatchewan och Alberta blott 400,000 invånare. Nittonhundratalet har hittills sett den befolkningen mer än fyrdubblas — den är nu 1,800,000. De tre senaste åren ha ensamt åt f. d. soldater i världskriget skaffats bortåt 20,000 farmar på prärierna.

Och ändå, med denna väldiga utveckling i minne, kan på sätt och vis sägas att den stora nybyggartiden, då man fick jord för intet, är förbi. Den bästa eller rättare sagt den lätt uppbrutna och samtidigt bästa jorden är tagen. Nu har nybyggaren till större delen att gå in och röja i bushen eller ta det torra prärielandet eller för relativt högt pris köpa jord på den redan uppbrutna prärien. Canadas regering gör väldiga ansträngningar att uppfylla den stora ytan med farmare — en storslagen kolonisationspolitik som jag här måste förbigå — men "homesteads", jordbruk som lämnas för så gott som intet, ligga mestadels långt från järnvägslinjerna. Och farmaren, som går ut på dessa prärier för att bryta bygd, måste vara en man av gott virke — och hans hustru ej minst. Präriens köld och vinterstormar äro ej att leka med.

Man har ofta i Europa och även i Sverige sett till Canada, som landet, vilket för lång framtid kan fylla vårt vetebehov. Jag tror ej, att den framtiden blir så särskilt lång, knappt mer än ett par, tre decennier eller så. Om man drar en linje norr om Winnipeg över Saskatoon och Calgary, ligger söder om den linjen området för den egentliga veteodlingen, där vetet dominerar och ger ett hårt korn, som gjort Canadas vete världsberömt. Norr därom blir vetets kvalité ej lika hög och vetet blir sämre betalt, därför äro de nordligare delarna inom präriestaternas odlade områden i väl så hög grad havreodlande. Ju längre vi gå åt norr, desto ogynnsammare bli betingelserna för veteodling, medan dessa områden utomordentligt väl äro lämpade för "mixed" farming", vårt rationella jordbruk, med tyngdpunkt på mjölkhushållning.

Inom de sydligare prärierna, särskilt i Manitoba, har man kunnat ta veteskörd efter veteskörd (tre år vete och så träda) ett trettiotal år. Men även Canadas jungfruliga jord kan ej bära en sådan rovdrift, och man har flerstädes tvingats övergå till ordnad växtföljd. Detta betyder, relativt taget, minskad vetareal. Vid intensivare drift behöves också ett större antal arbetare i jorden, alltså flera munnar som behöva mättas och följaktligen minskat exportöverskott. Ett mångsidigt jordbruk står starkare under växlande konjunkturer än ett enbart veteodlande. Därför arbeta också alla jordbruksauktoriteter i Canada — och jag har haft tillfälle att diskuterea frågan med en hel del av dem — på en utveckling av Canadas jordbruk i mer mångsidig riktning. De väldiga arealer, som ännu kunna läggas under plog, komma givetvis att högst väsentligt öka Canadas skördar, men frågan är om exportöverskottet kan bli väsentligt större än nu. Och det är den frågan, som för det hungrande Europa är den avgörande.

Ett intresserat arbete har nedlagts av canadensarna att skapa goda och för klimatet lämpliga sädes- och växtslag.

Svalöv är den stora läromästaren. Var jag kommit i Canada, är "Svaloff" känt och aktat. Farmarna känna några av dessa vete- och havresorter, och i alla händelser äro både Guldregn- och Segerhavre viktiga beståndsdelar i den canadensiska havreskörden, och de svenska klöver- och timotejsorterna skattas högt. Inom vetenskapliga kretsar på åkerbrukets område äro namnen Nilsson, Nilsson-Ehle, Tedin och Witte m. fl. välbekanta storheter.

En svensk man, doktor Malte O. Malte, är föreståndare för växtförädlingsverksamheten på den stora experimentalfarmen i Ottawa och har mer än någon annan arbetat för att omsätta svenska rön i Canadas åkerbruk. Hans vittomfattande kunskaper och stora duglighet äro högt skattade härute.

När jag kom ned til Calgary-trakten voro skörde- och tröskmaskinerna redan i verksamhet. Järnvägståg från öster och väster hade kastat in 30—40,000 man från land och stad för att hjälpa till med skördearbetet. Hästar och traktorer drogo maskinerna över fälten i strålande solsken.

Här strövade bufflarna i oändliga hjordar för ett 50-tal år tillbaka och jagades av indianer på halvvilda hästar. Nu äro både bufflar och indianer i döende rester såsom naturminnesmärken placerade i reservationer. På präriens torra beten gå nu shorthorn och annan tam boskap. Prärien är fylld av farmar, och farmaren eldar med kol, som tages i Albertas kolrika berggrund. Överallt på prärien och ännu mer i skogarna i norr letar man efter olja och har också funnit en hel del. Man går i oljefeber uppe i Alberta. Rik på dessa kraftkällor, kommer säkert också den västra prärien att utvecklas som industriland.

Ett rikt land otvivelaktigt. Ett land för hårda, starka viljor. Ser du ut över den böljande prärien, skall du ej upptäcka ett fruktträd planterat vid en farmares stuga. Här är ingen idyll. Vinterns isiga vindar tillåta inga äpple- och päronträd leva. Men sommarens heta sol ger världens bästa vete — om också kort på halmen — i böljande fält så långt din blick kan nå.

Vattenbristen vållar svårigheter för Norrköpings industrien. Norrköpings industrien har på grund av den svåra torkan kommit i ett mycket prekärt läge. Vattenmängden i Motalaström uppgår till endast obetydligt mer än under sommarmånaderna och mindre än hälvten av den för årstiden vanliga. Vid dessa fabriker och verkstäder har arbetstiden måst uppdelas i omväxlande dag- och nattskift för att fabrikationen skall kunna hållas i gång. I nästa månad väntas emellertid ett betydligt krafttillskott genom den då färdiga nya ångcentralen. På landsbyggden har man icke i mannaminne upplevat ett motstycke till årets vattenbrist. Brunnar och källor som icke varit uttorkade på många år ha nu sinat ut. För höstsäden innebär torkan stora faror.

En mjölkhistoria inberättas från Enköping. En lantbrukare från Långtora, som tydligen ansåg skilnaden vara för stor mellan vete och vetemjölpriset, malde själv sitt vete och annonserade i stadens tidningar att vetemjöl till billigaste pris såldes på torget, och att "påsar torde medtagas.' På utsatt dag strömmade stadsborna till i stora massor beväpnade med påsar, och mjölet gick åt som smör i solsken till ett pris av 50 öre pr kg. Stor var förtrytelsen hos speceristerna, som sökte skrämma lantmännen från torget. De hänvisades emellertid till stadsfiskalen. I ett senare nummer av tidningen annonserade då en av speceristerna, att mjöl försäljes under togpris, e. att "påsar ej behövde medtagas." Nu må väl Enköpingsborna få billigt vetemjöl.

Forsök Magnesia För Magåkommor.

Det neutraliserar magsyra, hindrar födans förruttnande ,sur gasfyld mage och syreindigestion.

Utan tvivel har ni redan försökt pepsin, om ni lider av indigestion, samt även pancreatin, charcoal, droger och skilda matsmältningsmedel och ni vet, att dessa medel ej botar er sjukdom — i somliga fall ger det ej ens lindring.

Men innan ni ger upp hoppet och anser er vara en kronisk dyspeptiker, försök just effekten av litet Bisurated Magnesia — ej den vanliga komersiella karbonaten, citraten eller mjölk — utan den äkta Bisurated Magnesia, som ni kan erhålla från varje apotekare antingen i pulver eller tablettform.

Tag en tesked pulver eller två hoppressade tabletter med litet vatten efter ert nästa mål och se, vilken skillnad det gör. Det neutraliserar ögonblickligen den farliga, harmfulla syran i magen ,som nu förorsakar er föda att ruttna och bli sur, framkallande gas, väder ,stinnhet, halsbränna samt den rapande eller lumpartade känsla, som synes följa med allt ni äter.

Ni skall finna, att om ni tager litet Bisurated Magnesia omedelbart efter målen, kan ni äta nästan allting och njuta därav utan fara för smärta eller diskomfort och vad mer: det fortsatta bruket av bisurated magnesia kan ej skada magen på något sätt ,så länge som det finnes symtom av syreindigestion.

Ruthenian Booksellers & Publ. Co., Ltd., 850 Main St., Winnipeg, Man.

The Royal Bank of Canada
rekommenderar sina
MONEY ORDERS
som en säker och ekonomisk metod att sända remissor upp till $50.
Betalbara utan kostnad vid varje branch av varje bank i Canada (Yukon undantaget) och Newfoundland.
$5 och under ... 3c
Över
$5, ej över $10 ... 6c
$10, ej över $30 ... 10c
$30, ej över $50 ... 15c
Totaltillgångar
$512,000,000

Dr. L.E. LOVEGREN
Skandinavivsk tandläkare
Kontorstid: 8:30 till 5:30
Tel.: A 8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall.

Kontorstid: 10 f. m. till 8 e. m.
Dr. B. J. Ginsburg
Läkare och kirurg
Börds-, urin-, veneriska och hudsjukdomar.
Tel.: N 8591 405 McArthur Bldg., Winnipeg, Man.

Dr. S. C. PETERSON
Specialist — Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur Bldg.
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3521.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 3158.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

När ni behöver glasögon besök
Fowler Optical Co., Ltd.
f. d. Royal Optical Co.
340 Portage Ave., Winnipeg.

Henry Brothers Limited
277 Smith St.
Rengöring och färgning.
"Tillfredställelse säker"
Tel.: N 1151 4 telefoner.

Köp edra möbler och husgeråd
på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.
J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6667

J. JOHNSON & CO.,
Dam- och Herrskräddare
482½ MAIN STREET
Rialto Blk. Tel. A 8484
WINNIPEG.